

בש"פ 8051/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8051/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט י' עמית
פלוני

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בתיק עמ"ת 19750-10-16 שניתנה ביום
14.10.2016 על ידי כבוד השופט ש' פרידלנדר

בשם המבקש:
עו"ד יצחק פרץ ועו"ד שרון דניאלי

החלטה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ש' פרידלנדר) מיום 14.10.2016 בעמ"ת 19750-10-16, אשר בגדרה התקבל עררה של המדינה על החלטתו של בית משפט השלום (כב' השופט א' דאהן) מיום 13.10.2016 והוחלט על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

1. המבקש מואשם בעבירות איומים ואלימות נגד בת זוגו, לפי סעיפים 192 ו-382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וכן בעבירות של הפרעה לשוטרי תפקידו ושימוש בכח למניעת מעצר, לפי סעיפים 275 לחוק העונשין ו-47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. על פי כתב האישום, המבקש איים על בת זוגו כי "יתאבד איתה", דחף אותה, סטר לה והיכה אותה באגרופ. כאשר הגיעה למקום נידת משטרה המבקש התנגד למעצרו ואף ניסה לצאת מתוך הניידת. בנוסף, מוזכרים בכתב האישום אירועים מוקדמים יותר, שבאחד מהם המבקש איים על בת זוגו ובאירוע השני דחף אותה. בד בבד עם כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

2. בבית משפט השלום התגלעה מחלוקת לעניין עוצמת הראיות לכאורה, ונקבע כי חומר הראיות הוא אמנם בעל פוטנציאל להרשעה, אם כי לגבי האירוע המרכזי המתואר בכתב האישום קיימת חולשה ראייתית והראיות "מצויות ברף בינוני-נמוך". מנגד ניתן משקל לעברו הפלילי הרלוונטי של המשיב ולאופיו השלילי של תסקיר שירות המבחן. באיזון בין מכלול השיקולים הורה בית משפט השלום כי המבקש יעצר עד לתום ההליכים אך ניתן להסתפק בחלופת מעצר

במקום מרוחק ובפיקוח אלקטרוני.

המשיבה לא השלימה עם החלטה זו והגישה ערר לבית המשפט המחוזי. הערר התקבל, תוך שבית המשפט המחוזי מדגיש את החומרה באיום כשלעצמו ואת עברו הפלילי המכביד של המבקש. עוד צויין כי כנגד המבקש תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי, והמסגרת הכוללת של יחסי בני הזוג מעידה על סיכון הנשקף למתלוננת מפני המבקש, באופן שמחייב את מעצרו מאחורי סורג ובריח.

3. בבקשה שלפניי נטען כי המבקש נעצר שלא לצורך וכי בית המשפט המחוזי שגה ביישום ההלכות הבסיסיות בדיני מעצרים ויצר "הלכה חדשנית" הנוגעת למעצרו של נאשם בעבירת איומים. לטענתו של המבקש, שגה בית המשפט המחוזי כאשר הפך את היוצרות בכך שהתמקד בעברו הפלילי של המבקש ובהתרשמות שירות המבחן, ולא העניק משקל הולם לחולשת הראיות בתיק הנוכחי. נטען בבקשה, כי טעמים אלה מבססים עילה ליתן למבקש רשות לערור ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר כפי שהורה בית משפט השלום.

4. נתתי דעתי לטענותיו של המבקש ולא מצאתי עילה ליתן בידו רשות לערור לאחר ששתי ערכאות כבר דנו בעניינו. כידוע, רשות לערור "בגלגול שלישי" ניתנת במשורה, והיא שמורה למקרים המעוררים שאלה משפטית עקרונית או לנסיבות חריגות כגון פגיעה בלתי מידתית בחירותו של הנאשם (בש"פ 3204/16 רוזנברג נ' מדינת ישראל (20.4.2016); בש"פ 3198/16 שלום נ' מדינת ישראל (19.4.2016); בש"פ 6695/16 סבה נ' מדינת ישראל (26.9.2016)).

בעניינו של המבקש באים לידי ביטוי שיקולים שונים לכאן ולכאן. גם אם מדובר במקרה גבולי מבחינת האפשרות להורות על שחרור לחלופה, עדיין לא עלה בידי המבקש להראות עילה מספקת למתן רשות לערור. לא מצאתי בהחלטתו של בית המשפט המחוזי את אותה "הלכה חדשנית" שהוזכרה בבקשה, ונראה כי הטרמינולוגיה שבה השתמש בית המשפט, בדבר "מאזן נוחות" בין המאיים לבין המאויים, אינה באה אלא ללמד על החומרה הגלומה בהשמעת האיום, בנפרד משאלת ההיתכנות למימוש האישום. כמו כן, בפני בית משפט השלום הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה, והמחלוקת נסבה רק סביב עוצמתן של הראיות. בית המשפט המחוזי לא התערב בקביעה כי התשתית הראייתית אינה חפה מקשיים. בשלב זה נותרה אפוא רק הטענה כי נתון זה לא זכה למשקל הולם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, אך בנסיבות העניין טענה זו איננה מספקת כדי לבסס עילה להתערבותנו "בגלגול שלישי".

5. בהיעדר עילה למתן רשות לערור, הבקשה נדחת בזאת.

ניתנה היום, כ"ג בתשרי התשע"ז (25.10.2016).

ש ו פ ט

